

A Fővárosi Ítéltábla dr. Gyöngy Mónika ügyvéd (felperes címe) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek dr. Divald Péter ügyvéd (fél címe 2.) által képviselt I.rendű alperes neve (**I. rendű alperes címe**) I. rendű és dr. Geletey Zsolt ügyvéd (fél címe 3) által képviselt dr. II.rendű alperes neve (**II. rendű alperes címe**) II. rendű alperesek ellen szerződés hatálytalanságának megállapítása iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2015. június 1. napján meghozott 2.G.40.284/2014/36. számú ítélete ellen a felperes részéről 37. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a II. rendű alperesnek 75.000 (hetvenötezer) forint ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A 2012. április 26-án kötött Biztosítéki Szerződésben a perben nem álló **F. Zs.** mint hitelező és az I. rendű alperes nevelőapja, **B. Zs.** mint adós, továbbá az I. rendű alperes mint kezes rögzítették, hogy a hitelező és az adós közötti 2011. augusztus 11. napján kötött kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettségét az adós az eredeti lejárat határidő alatt csak részben teljesítette, ezért 390.000 euró tartozása áll fenn. A tartozás tényét az adós elismerte.

A felek megállapodtak, hogy a hitelező a visszafizetésre haladékat biztosít, a végső lejárat ideje 2013. február 29. napja, azonban az adós évi 5% ügyleti kamatot köteles fizetni. A szerződés szerint az adós a tartozását 40.000 eurós részletekben volt köteles teljesíteni azzal, hogy az utolsó részlet 30.000 euró, és az adós az ügyleti kamatot az aktuális részlettel arányosan köteles fizetni. Bármely részlet elmaradása esetén a hátralék egy összegben esedékessé válik, és a hitelező jogosult a szerződés szerinti biztosítékok érvényesítésére.

A szerződésben az I. rendű alperes az adós 390.000 euró tartozásának visszafizetéséért készfizető kezességet vállalt azzal, hogy amennyiben az adós nem teljesít, úgy maga fog a hitelezőnek a szerződés feltételei szerint teljesíteni, és tudomásul vette, hogy nem követelheti, hogy a hitelező a követelést először az adóstól kísérelje meg behajtani.

Az I. rendű alperes a 390.000 euró kölcsön követelés biztosítékaul a tulajdonában álló, az **A. Zrt.** 1-10 sorozatszámú, egyenként 500.000 forint névértékű, összesen 5.000.000 forint névértékű törzsrészcsevényére a Ptk. 375. §-a alapján **F. Zs.** hitelező javára 2017. április 26. napjáig névértéken vételi jogot engedett. Kikötötték, hogy a hitelező a vételi jogát a szerződés szerinti bármely teljesítési határidő eredménytelen eltelte esetén az I. rendű alpereshez címzett egyoldalú nyilatkozattal gyakorolhatja, és jogosult a vételárat a kölcsön követelése beszámításával teljesíteni.

Az I. rendű alperes hozzájárulását adta, hogy a vételi jog gyakorlása esetén a részvények tulajdonjoga **F. Zs.** javára a részvénykönyvben és a cégjegyzékben átvételre kerüljön.

Kötelezettséget vállalt arra, hogy a részvényeket a szerződés fennállásának hatálya alatt nem idegeníti el és nem terheli meg, és az okirat aláírását követő 15 napon belül a vételi jogot a részvényeken felülbélyegzéssel feltünteti, amelynek érdekében a vételi jog alapítását bejelenti az **A. Zrt.** vezérigazgatójának. A felek megállapodtak abban, hogy amennyiben az I. rendű alperes a felülbélyegzéssel kapcsolatos kötelezettségének az okirat aláírását követő 15 napon belül nem tesz eleget, úgy **F. Zs.** maga jogosult a vezérigazgatóhoz fordulni.

A részvények felülbélyegzése nem történt meg.

2012. szeptember 6-án **F. Zs.** hitelező és a felperes engedményezési szerződést kötöttek, amely szerint **F. Zs.** 390.000 euró, valamint 51.383.000 forint összeg és járulékai erejéig **B. Zs.** adóssal szemben fennálló követelését átruházta a felperesre. A szerződésben kikötötték, hogy az engedményezés tényéről az engedményező **F. Zs.** köteles **B. Zs.** adóست 15 napon belül írásban értesíteni, ennek tényét az engedményes felperes felé igazolni.

A felperes az engedményezési szerződés megkötésekor a Kölcsönszerződést és a Biztosítéki szerződés tartalmát ismerte, azonban a részvények felülbélyegzése nem érdekelte, mivel ahhoz nem értett.

2012. szeptember 17-én az I. rendű alperes mint eladó a II. rendű alperessel mint vevővel megkötött részvény-adásvételi szerződés alapján átruházta a II. rendű alperesre az **A. Zrt.** 1-10 sorozatszámú, egyenként 500.000 forint névértékű, összesen 5.000.000 forint névértékű törzsrészvényének tulajdonjogát 3.000.000 forint vételárért. A szerződésben foglaltak szerint a szerződés aláírásával az eladó I. r. alperes elismerte, hogy a vételárat hiánytalanul átvette.

A szerződés 3. pontjában a vevő II. r. alperes úgy nyilatkozott, hogy teljes körű információval rendelkezik az **A. Zrt.** követelés- és kötelezettségállományáról, és ennek tudatában írja alá az adásvételi szerződést.

Az adásvételi szerződést a Dr. **M.M.V.** Ügyvédi Irodából dr. **M.M.V.** ügyvéd szerkesztette és ellenjegyezte. Az eljáró ügyvéd a szerződés megszövegezése előtt a szerződő felekkel nem egyeztetett, kizárólag az ahhoz szükséges adatokat adták a rendelkezésére. Az adásvételi szerződés aláírásánál a feleken kívül az ügyvédi irodában jelen volt **B. Zs.** is. Sem a II. rendű alperest, sem az okiratot szerkesztő ügyvédet senki nem tájékoztatta a részvényekre vonatkozó teherről, vételi jogról. Az **A. Zrt.** egyedüli részvényese 2012. szeptember 17-e óta a II. r. alperes.

Az I. rendű alperesnek korábban a II. rendű alperes adta el a részvényeket, a II. rendű alperes az adásvételről tényleges **B. Zs.**-tal és további két, perben nem álló személlyel egyeztetett, az I. rendű alperessel nem.

A felperes az I. rendű alperes kezessel szemben fizetési meghagyás kibocsátását kérte 161.324.000 forint és annak járulékai, valamint költségei megfizetése érdekében a 2012. április 26. napján kelt Biztosítéki Szerződés alapján. A fizetési meghagyás 2012. október 16. napján jogerőre emelkedett.

A felperes 2012. november 15. napján a jogerős fizetési meghagyás alapján az I. rendű alperessel szemben végrehajtási eljárást kezdeményezett. Dr. **C.R.** közjegyző végrehajtási lapot bocsátott ki 2012. november 20. napján az I. rendű alperessel szemben, a végrehajtási eljárás során 2013. január 17-én kelt foglalási jegyzőkönyvben megállapításra került, hogy az I. rendű alperes ... szám alatti ingatlanában lefoglalható vagyontárgy nem található. A **D. Járási Hivatal Járási Földhivatala** 2013. január 31. napján az I. rendű alperes tulajdonában álló ... ingatlanra vonatkozóan a végrehajtási jogot bejegyezte. A végrehajtási jogot a végrehajtó megkeresése alapján 2013. augusztus 1. napján törölték, és a közjegyző megkeresésére 2013. február 13-án az I. rendű alperes ellen folyamatban lévő végrehajtási ügyben az inkasszót feloldották, a végrehajtónak további levonást teljesítenie nem kellett.

Az I. rendű alperesnek ingatlana, jelentős értékű ingósága, gépjárműve, értékpapírai, bankbetétje nincs, 60-70.000 forintnyi készpénzzel rendelkezik, rendszeres jövedelme havi nettó 130.000 forint.

B. Zs. 2014. április 2-án Pintérné dr. **K.I. B.-i** közjegyző előtt a 11077/Ü/588/2014/1. számú közokiratba foglalt nyilatkozatot tett arra vonatkozóan, hogy tudomással bír arról, hogy az I. rendű

alperes az **A. Zrt.** társaság tulajdonában álló törzsrészcégeknek tulajdonjogát átruházta a II. rendű alperesre, amelynek során az I. rendű alperes az ő jelenlétében tájékoztatta a II. rendű alperest, hogy **B. Zs.** kölcsöntartozása biztosítékaul kezességet vállalt és a részvények is lekötésre kerültek vételi jog alapítással. A II. r. alperes ennek ellenére ragaszkodott az adásvétel megkötéséhez.

A felperes a keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I. rendű és a II. rendű alperes között létrejött részvény-adásvételi szerződés a felperessel szemben hatálytalan. Kérte, hogy a bíróság kötelezze a II. rendű alperest annak túsására, hogy az I. rendű alperessel szemben fennálló 390.000 euró és 51.383.000 forint tőke, ebből 390.000 euró után 2011. augusztus 11-től 2011. december 31-ig, míg 51.383.000 forint után 2012. szeptember 12-től a kifizetésig terjedő időtartamra járó, a Ptk. 301. §-a szerinti késedelmi kamat követelését a szerződés tárgyát képező részvényekre vezetett végrehajtás útján kielégítse. Keresetét a Ptk. 203. § (1) bekezdésére alapította, és hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának 1/2011. (VI. 15.) PK véleményében foglaltakra. Állította, hogy a II. rendű alperes az adásvételi szerződés megkötésekor tudott az I. rendű alperessel szemben fennálló követelésről és a részvényeken fennálló vételi jogról, valamint tisztában volt azzal, hogy a részvények a felperes követelésének kielégítési alapját képezik. Az I. rendű alperessel szemben lefolytatott végrehajtási eljárás végrehajtható vagyron hiányában nem vezetett eredményre. Külön kiemelte, hogy az alperesek közötti részvény-adásvételi szerződés háttérében **B. Zs.** állt annak ellenére, hogy a részvények nem az ő nevében voltak, **B. Zs.** pedig úgy tájékoztatta, hogy a II. rendű alperesnek tudomása volt arról, hogy a felperessel szemben tartozása áll fenn.

Az I. rendű alperes a per kezdeti szakaszában úgy nyilatkozott, hogy nem tudott és nem is tudhatott az engedményezésről, így jóhiszeműen idegenítette el a részvényeket, majd módosított ellenkérelmében a keresetben hivatkozott tényekkel egyezően nyilatkozott, a kereset teljesítését nem ellenezte. Előadta, hogy tudomással bírt az engedményezési szerződésről, az engedményes személyéről, a II. rendű alperest tájékoztatta a részvények biztosítéki jellegéről, valamint a felperesi jogelőd, illetve a felperes javára biztosított vételi jog tényéről, ezért kérte, hogy az adásvételi szerződésbe kerüljön be a 3. pontban rögzített szövege, amely szerint a vevő kijelenti, hogy teljes körű információval rendelkezik az **A. Zrt.** követelés- és kötelezettség állományáról.

A II. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. Védekezésében vitatta, hogy rosszhiszemű jogszerző lenne, tudott volna vagy tudnia kellett volna a követelés fennállásáról és arról, hogy a szerződés a hitelező követelésének kielégítési alapját részben vagy egészben elvonta.

Álláspontja szerint a történeti tényállás változtatása megkérdőjelezi a felperes nyilatkozatainak hitelességét, a felperes keresetlevezésében még nem hivatkozott a II. rendű alperes rosszhiszeműségét megalapozó körülményre, azt kizárólag utólag állította, mert felismerte, hogy korábbi kereseti kérelmei nem vezethetnek eredményre.

Hangsúlyozta, hogy a felperes és az I. rendű alperes saját felróható magatartására előnyök szerzése végett nem hivatkozhat. Az I. rendű alperes és **B. Zs.**, valamint a felperes akkor jártak volna el a Ptk. 4. § (1) bekezdésében írt elvárásnak megfelelően, ha a részvényeket felülbélyegzik és a felperes meggyőződik arról, hogy az általa vásárolt követelés biztosítéki rendszere adott.

Előadta, hogy a biztosítéki szerződés csak 390.000 euróra vonatkozik, a kezes I. rendű alperes kötelezettségvállalása a további forintösszegre nem terjed ki.

A Budapest Környéki Törvényszék 2015. június 1. napján meghozott 2.G.40.284/2014/36. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 150.000 forint perköltséget.

Az ítélete indoklásában ismertette a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv. (Ptk.) 203. § (1) bekezdésében foglaltakat és rögzítette, hogy a felperest terhelte a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján annak bizonyítása, hogy az alperesek által megkötött adásvételi szerződés a felperes igényének kielégítési alapját részben vagy egészben elvonta, továbbá a II. rendű alperes rosszhiszemű volt,

azaz a szerződés megkötésekor tudott vagy tudnia kellett az I. rendű alperest terhelő kötelezettségről, a felperesi követelésről és arról, hogy a szerződéskötéssel a felperes kielégítési alapját vonták el. A sikeres perlés további feltétele, hogy a jogosultnak a kötelezettel fennálló jogviszonyából származó követelése az igény állapotába kerüljön, azaz bírósági úton kikényszeríthető legyen.

Megállapította, hogy a felperes a csatolt okirati bizonyítékokkal sikeresen bizonyította, hogy az adásvételi szerződés megkötésének időpontjában **B. Zs.** adóssal szemben követelése állt fenn az engedményezési szerződés alapján 2012. szeptember 6. napjától kezdődően, abból 390.000 euró visszafizetéséért az I. rendű alperes készfizető kezességét vállalt, valamint az I. rendű alperes a perbeli részvényekre vételi jogot engedett az engedményező **F. Zs.** részére.

Annak vizsgálata során, hogy az adásvételi szerződés megkötésekor az I. rendű alperes egyéb vagyona fedezetet nyújtott-e a jogosult követelésére, megállapította a beszerzett bírósági végrehajtási iratok alapján, hogy az I. rendű alperessel szemben a bírósági végrehajtás eredményre nem vezetett, és nincs az I. rendű alperesnek olyan egyéb vagyona, amely fedezetet nyújtana a felperes követelésének kielégítésére. A bizonyítékok mérlegelésével arra a következtetésre jutott, hogy a felperes nem tudta bizonyítani a II. rendű alperes rosszhiszeműségét, amit a felperes a keresetében állított.

Kifejtette, hogy e körben figyelembe vette, hogy a felperes a keresetlevelében arra hivatkozott, hogy a II. rendű alperes megtévesztésével kötötte meg az I. rendű alperes az adásvételi szerződést, továbbá az I. rendű alperes korábban ellenkérelmében azt állította, hogy nem tudott és nem tudhatott az engedményezésről, jóhiszeműen idegenítette el a részvényeit. Csak később állította ezzel ellentétben, hogy a II. rendű alperest az engedményezési szerződésről és a részvények biztosítéki jellegéről is tájékoztatta az adásvételt megelőzően.

Az elsőfokú bíróság **B. Zs.** tanúvallomását önmagával, a felek előadásával és dr. **M.M.V.** ügyvéd perbeli tanúvallomásával is ellentmondónak találta, ugyanis hol határozottan emlékezett, hol nem emlékezett pontosan arra, hogy a II. rendű alperest tájékoztatta-e. Emlékezete szerint ő nem hívta fel az I. rendű alperest, hogy tájékoztassa a II. rendű alperest a vételi jogról, azonban ezzel ellentétesen nyilatkozott az I. rendű alperes.

Figyelemmel a tanú és az I. rendű alperes előadásában fennálló ellentétekre, valamint a II. rendű alperes és a szerződést szerkesztő ügyvéd által egyezően előadottakra, az elsőfokú bíróság megállapította, hogy sem az okiratot szerkesztő ügyvédet, sem a II. rendű alperest senki nem tájékoztatta arról, hogy vételi jogot alapítottak a részvényekre, a szerződő felek sem egymással, sem az okiratszerkesztő ügyvéddel nem tárgyaltak a szerződés aláírása előtt. Az I. rendű alperes **B. Zs.** kérésére adta el a részvényeket, a részvények vételárát is ő határozta meg.

Kitért az elsőfokú bíróság arra is, hogy a szerződés 3. pontjában foglaltak a részvénytársaság követelés- és kötelezettségállományáról rendelkeznek, a részvényeket terhelő jogokhoz nem kapcsolódnak.

Mindezek alapján mellőzte a **B. Zs.** ellen vezetett végrehajtás iratainak beszerzését, mert álláspontja szerint a per eldöntése szempontjából nem bírt jelentőséggel a felperes által bizonyítani kívánt tény, hogy **B. Zs.**-nak mikor jutott tudomására, hogy a felperesnek van végrehajtható követelése.

A pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a perköltség viselésére, annak körében a II. rendű alperesnek fizetendő ügyvédi munkadíj összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. § (2) bekezdésének a) pontja alapján állapította meg.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a keresete szerinti döntés meghozatalát, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte arra hivatkozással, hogy az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt szükséges a tárgyalás megismétlése, illetőleg a tényállás kiegészítése.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete a lefolytatott bizonyítás eredményével ellentétes, az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabályokat az elsőfokú bíróság tévesen alkalmazta. Állította, hogy a bizonyítékok okszerű mérlegelése alapján a keresetet az elsőfokú bíróság nem utasíthatta volna el. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok köréből **B. Zs.** tanúvallomását és az I. rendű alperes elismerő nyilatkozatát kirekesztette, figyelmen kívül hagyta, azonban nem járt el ugyanígy a II. rendű alperes védekezésének új alapokra helyezésével kapcsolatban. A perben a felek nyilatkozatán, az okirati bizonyítékokon és a kihallgatott két tanú vallomásán túl más bizonyítási eszköz nem merült fel. A végrehajtási okiratok bizonyították az adásvételi szerződés fedezetelvonó jellegét. A szerződéseken túl rendelkezésre állt az I. rendű alperes közokiratba foglalt elismerő nyilatkozata is, azonban a felperesi állításokat cáfoló okirat nem állt rendelkezésre. Kifejtette, hogy az a körülmény, hogy az I. rendű alperes a korábban tagadott tényről utóbb a per során elismerte, egyáltalán nem alkalmas arra, hogy szavahihetősége megdőljön. Azzal, hogy a valóságot beismerte, saját perbeli pozícióját gyengítette. Közokiratban nyilatkozott a valós tényekről és nyilatkozatát mindvégig fenntartotta. A felperesi történeti tényállítások mindvégig a rendelkezésre álló információhoz igazodtak.

Kiemelte, hogy **B. Zs.** tanúvallomása egyértelműen igazolta a felperesi állítást, amely szerint a II. rendű alperes az adásvételi szerződés megkötésekor tudott a részvényeken fennálló vételi jogról és tisztában volt azzal, hogy a részvények a felperes követelésének kielégítési alapját képezik. **B. Zs.** tanúvallomásával egyezően nyilatkozott az I. rendű alperes, és tanúvallomása nem volt ellentétes az okiratszerkesztő ügyvéd tanúvallomásával sem. Dr. **M.M.V.** úgy nyilatkozott tanúvallomásában, hogy előtte alku nem zajlott, a felek korábban egyeztettek, **B. Zs.** pedig mindvégig a felperesi állításokat igazoló nyilatkozatot tett.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást maradéktalanul feltárta, a bizonyítékokat helyesen mérlegelte, azokból helyesen vont le következtetéseket, és a vonatkozó jogszabályokat is helyesen alkalmazta. Visszautalt az elsőfokú eljárásban előterjesztett nyilatkozataira, és hangsúlyozta, hogy a felperes a keresetének jogcímét több alkalommal módosította, a történeti tényállást a mindenkori kereseti jogcíméhez igazította. A rendelkezésre bocsátott bizonyítékok egymásnak ellentmondóak, a felperesi állítás alátámasztására alkalmatlanok.

A felperes fellebbezése megalapozatlan.

Nem indokolt a másodlagos fellebbezési kérelem teljesítése, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése, mert az elsőfokú bíróság a peres eljárás szabályait az eljárása során nem sértette meg. Az elsőfokú eljárásban feltárt adatok okszerű, a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglalt elveknek maradéktalanul megfelelő értékelésével helyesen állapította meg a tényállást, a jogvita eldöntése szempontjából jelentős jogi érveléseket elbírálta és helyes jogi álláspontot elfoglalva hozta meg döntését, érdemi határozata helytálló, azt a jogszabályok pontos megjelölésével, részletesen megindokolta, azzal a Fővárosi Ítéletábrla teljes egészében egyetért.

A Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság döntésének indokait kizárólag a fellebbezésben foglaltakra tekintettel egészíti ki az alábbiakkal:

Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá, hogy a szerződés fedezetelvonó jellege megállapításához nem elegendő, ha a szerződés a jogosult igényének kielégítési alapját részben vagy egészben

elvonja, hanem az is törvényi feltétel, hogy a szerződéskötés során a kötelezettel szerződő fél rosszhiszemű volt, vagy reá nézve a szerződésből ingyenes előny származott.

A felperes keresetében nem hivatkozott a szerződés ingyenességének tényére, kizárólag azt állította, hogy a II. rendű alperes a szerződéskötés során rosszhiszemű volt.

A fedezetelvonó szerződés egyes jogalkalmazási kérdéseiről szóló 1/2011. (VI. 15.) PK vélemény 5. pontjában kifejtettek szerint rosszhiszemű a szerződő fél általában akkor, ha a szerződéskötéskor tudott, vagy tudnia kellett a kötelezettet terhelő követelésről és arról, hogy a szerződéssel a jogosult kielégítési alapját elvonják, vagyis a szerződés teljesítése következtében a követelés behajthatatlanná válik. A relatív hatálytalanság megállapításához tehát nemcsak az szükséges, hogy szerző fél tudjon a jogosult követelésének fennállásáról.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a jogvita elbírálása szempontjából jelentős tényeket megfelelően értékelve állapította meg, hogy ezek a feltételek nem teljesültek.

A Ptk. 203. § (2) bekezdésében figyelembe vett személyi vagy tulajdoni kapcsolat hiányában nem állt fenn törvényi vélelem a szerző II. rendű alperes rosszhiszeműségére vonatkozóan, ezért annak állított tényét a felperesnek kellett bizonyítania a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján.

A felperes azt nem is állította, hogy a körülmények alapján tudnia kellett volna a II. rendű alperesnek az I. rendű alperest terhelő követelésről és arról, hogy a szerződéssel a jogosult kielégítési alapját elvonják. Helyesen tulajdonított e körben jelentőséget annak az elsőfokú bíróság, hogy elmaradt a részvények felülbélyegzése, és az alperesek közötti adásvételi szerződésben sem szerepel erre vonatkozóan tájékoztatás, a szerződés 3. pontjában foglaltak kizárólag a részvénytársaság követelés- és kötelezettségállományáról rendelkeznek.

A Fővárosi Ítéltábla teljes egészében osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy nem az az I. rendű alperestől, hanem a II. rendű alperestől származó elismerő nyilatkozat alapján lett volna lehetőség arra, hogy a Pp. 163. § (1) bekezdése alapján való tényként fogadja el a II. rendű alperes állított rosszhiszeműségét megalapozó tényeket, ezért a I. rendű alperes megváltoztatott elismerő nyilatkozatához nem fűződött a fellebbezésben hivatkozott bizonyító erő.

Annak az állított ténynek a kétséget kizáró bizonyítására, hogy a szerződéskötéskor a II. rendű alperes tudott a kötelezettet terhelő követelésről és arról, hogy a szerződéssel a jogosult kielégítési alapját elvonják, **B. Zs.** adós - a II. rendű alperessel szemben álló érdekeire tekintettel értékelhető - önmagában is ellentmondásokat hordozó tanúvallomása nem volt alkalmas. Az okiratszerkesztő dr. **M.M.V.** ügyvéd perbeli tanúvallomására is figyelemmel megalapozottan értékelte az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredménytelenségét a felperes terhére.

A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - annak helyes indokai mellett - az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 239. §-a szerint irányadó 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes javára az R. 3. § (3) és (5) bekezdése szerint meghatározott, a kifejtett képviselői tevékenységgel arányban álló ügyvédi munkadíj mint másodfokú perköltség megfizetésére. Az I. rendű alperes a másodfokú eljárásban nyilatkozatot nem tett, amelyből a Fővárosi Ítéltábla azt a következtetést vonta le, hogy az I. rendű alperesnek a másodfokú eljárással összefüggésben számításba vehető költsége nem merült fel, ezért e tárgyban a rendelkezést mellőzte.

Budapest, 2016. január 27.

Dr. Koday Zsuzsanna s. k.
a tanács elnöke

Dr. Pusztai Anita s. k.
előadó bíró

Dr. Kurucz Zsuzsanna s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő